

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 5P/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512203310
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2013:2512203310.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou Mgr. Katarínou Arnouldovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: I. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Piešťanoch, dieťa matky: Z. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., R. XX a otca: C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., I. XX, Č. M., o zvýšenie výživného takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Piešťany č.k. 10P/10/2011-31 zo dňa 21.06.2011 v časti výživného na maloletého tak, že s účinnosťou od 01.03.2012 sa výživné zvyšuje zo sumy 25,40 eur na 30 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.03.2012 do 11.02.2013 vo výške 50,64 eur je otec p o v i n n ý zaplatiť matke spolu s prvým bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 01.03.2012 podala matka na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného na maloletého zo sumy 24,50 eur na sumu 150 eur mesačne s odôvodnením, že v čase stanovenia výživného bol otec nezamestnaný, pričom sľúbil, že keď sa zamestná, bude prispievať vyššou sumou. V súčasnosti je zamestnaný, ale platí stále rovnako.

Otec v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že s návrhom na zvýšenie výživného nesúhlasí, pretože to nedovoľujú jeho finančné pomery. Je nemajetný, od 06.12.2010 do 31.12.2011 bol vedený na úrade práce, pretože prišiel o prácu. Dňa 01.01.2012 uzavrel pracovný pomer a v súčasnosti pracuje ako sanitár s príjmom 13.900 Kč brutto, do práce dochádza. K jeho mesačným výdavkom patria jednak náklady na bývanie ale tiež dva spotrebné úvery, každý vo výške 100.000 Kč. Okrem maloletého I. má ešte vyživovaciu povinnosť k mal. U. C. a mal. T. C., manželka otca je na materskej dovolenke, zatiaľ jej nebol stanovený rodičovský príspevok. On sám má s rodinou existenčné problémy a donedávna im finančne vypomáhala matka manželky, ktorá je však v súčasnosti bez príjmu, takže im už pomáhať nemôže. Uviedol tiež, že pojednávania na tunajšom súde sa nezúčastní z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na cestu a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci za jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s ich písomnými podaniami, potvrdeniami o príjmoch a nevyhnutných výdavkoch rodičov maloletého, potvrdeniami príslušných úradov práce, rodným listom mal. T. C., sobášnym listom otca, LV č. XXXX, spismi Okresného súdu Piešťany č.k. 10P/10/2011 a č.k. 8C/219/10, rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 10C/18/2002

a č.k. 9P/165/2011-93 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 5CoP/41/2012-124, ďalšími listinnými dôkazmi, ako aj obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 10P/10/11 zo dňa 21.06.2011 bol maloletý I. zverený do osobnej starostlivosti matky, otcovi bolo uložené platiť výživné na maloletého vo výške 25,40 eur a súčasne mu súd povolil splácať nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.03.2011 do 30.06.2011 v mesačných splátkach po 5 eur. Styk otca s maloletým bol ponechaný neobmedzený. Pri rozhodovaní o výške výživného súd vychádzal z mesačného príjmu matky v sume od 489,20 eur do 509,20 eur mesačne, v čom bol zahrnutý rodičovský príspevok na maloletého, prídavky na dieťa a príspevok na výživu nevydatej matky. Otec bol ženatý, nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a poberal podporu v nezamestnanosti vo výške cca 6.380 Kč, jeho manželka bola tiež nezamestnaná a bez príjmov. Maloletý I. bol v matkinej celodennej starostlivosti, jeho náklady na výživu predstavovali cca 150 eur na kúpu mlieka, plienok a ďalších potrieb.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu č.k. 8C/219/2010 bolo zistené, že uznesením zo dňa 01.02.2011 súd v konaní o určenie príspevku na výživu nevydatej matky a úhradu niektorých nákladov nevydatej matke, schválil zmier rodičov maloletého I. tak, že otec sa zaviazal platiť matke maloletého I. výživné v sume 40 eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2011 do 31.01.2013 a zaplatiť jej sumu 172,50 eur v mesačných splátkach po 17,25 eur vždy k 20. dňu v mesiaci vopred k jej rukám.

Výsluchom matky a listinných dokazov bolo zistené, že žije sama s mal. I. vo vlastnom 2-izbovom byte, ktorý odkúpila v r. 2001, okrem toho je nemajetná. Je na rodičovskej dovolenke, pobera rodičovský príspevok 194,70 eur a prídavky na maloletého 22,54 eur, okrem toho do konca januára 2013 jej otec maloletého platil príspevok na výživu nevydatej matky vo výške 40 eur, ktorý nárok od februára 2013 zanikol. Matka je stále je v pracovnom pomere s Billou s.r.o., kde pracuje už desať rokov a po návrate z materskej dovolenky tam bude opäť pracovať. Matka má ešte plnoletú dcéru W. Š., nemá však už k dcére vyživovaciu povinnosť, pretože je samostatná, žije a pracuje v cudzine. Podľa predložených listinných dôkazov matka platí nájomné vo výške 115,48 eur, elektrinu 26,83 eur, telefón s internetom cca 50 eur, inak má bežné výdavky. Maloletý je zdravý, stále nosí plienky, ktoré mesačne stoja cca 30 eur (50 ks balenie stojí cca 10 eur), spotrebuje materské mlieko v hodnote cca 30 eur, okrem toho potrebuje kozmetiku, pokiaľ ide o oblečenie, to si príliš dovoliť nemôže. Uviedla, že je existenčne odkázaná na finančnú pomoc rodičov, ktorí bývajú v blízkosti jej bydliska. Otec platí na maloletého iba súdom určené výživné 25,40 eur, nad rámec tohto ničím neprispieva, s dieťaťom sa nestýka, ani sa o maloletého vôbec nezaujíma. Matka poukázala na ľahkovážny prístup otca k práci a vyživovacím povinnostiam, uviedla, že dieťa si s ňou plánoval, pričom pri nadviazaní známosti jej tvrdil, že je rozvedený. Keď zostala tehotná, odsťahoval sa k svojej manželke a odvtedy sa viac o navrhovateľku ani maloletého syna nezaujímal. Uviedla, že jeho finančná situácia nie je taká zlá, ako ju súdu tvrdí, aj keď je evidovaný ako nezamestnaný, iste niekde načierno pracuje a podľa jej vedomostí si otec maloletého neodpustí denne dve pivá a vyfajčí viac ako krabičku cigariet denne.

Výsluchom otca dožiadaným súdom v Českej republike ako aj z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že od 20.01.2007 je ženatý s C. C., z ktorého manželstva sa narodil dňa 05.04.2011 mal. T. C.. Otcova manželka je na materskej dovolenke, ona nemá okrem T. iné vyživovacie povinnosti. Otec s manželkou a mal. T. bývajú v rodinnom dome v I. vo vlastníctve manželky, ktorý získala darom.

Otec bol od 06.12.2010 do 31.12.2011 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, poberal podporu v nezamestnanosti v priemernej výške cca 4780 Kč. K 01.01.2012 uzavrel pracovnú zmluvu, podľa ktorej pracoval ako sanitár v SurGal Clinic Brno s dohodnutým hrubým príjmom 13.900 Kč, pracovný pomer trval do 11.05.2012 a skončený bol dohodou z podnetu zamestnanca bez uvedenia dôvodu. Podľa predloženého potvrdenia zamestnávateľa dosahoval otec priemerný čistý mesačný príjem 12.460 Kč. Následne bol vedený na úrade práce a súčasne sa od mája 2012 zamestnal na základe dohody o vykonaní práce ako zastupujúci vodič sanitiek u firmy Václav Jordán Boskovice, súkromá zdravotní doprava, a to na 300 hodín ročne, pričom odmena závisela od odpracovaných hodín. Od 01.10.2012 uzavrel so zamestnávateľom riadnu pracovnú zmluvu na dobu určitú do 31.12.2012, kedy dosahoval čistý príjem 11.641 Kč. Táto pracovná zmluva mu viac nebola zamestnávateľom predĺžená. Od 01.01.2013 je evidovaný ako nezamestnaný a nemá nárok na žiadnu podporu. Jeho manželka bola pred nástupom na materskú dovolenku nezamestnaná, teraz pobera rodičovský príspevok vo výške 8.000 Kč, ktorý by jej mal od februára 2012 poklesnúť na 4.000 Kč, okrem toho pobera príspevok na bývanie

1.003,- Kč. Manželka okrem rodinného domu vlastní motorové vozidlo Megane Scenic, r.v. 1999. Otec je nemajetný, vlastní iba skúter, r.v. 2008 ktorý zakúpil ako nový na leasing. Náklady na bývanie otcovej rodiny predstavujú plyn 2.450,- Kč, elektrinu 1.050,- Kč, vodu 200 Kč mesačne, internet 500 Kč mesačne a koncesionárske poplatky na rozhlas a TV. Manželka spláca tiež dlhy.

Ako vyplýva z vyjadrení otca a pripojených rozhodnutí súdu, otec má okrem maloletého I. a T. vyživovaciu povinnosť k synovi z rozvedeného manželstva mal. U. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 10C/18/2002 na čas po rozvode zverený do starostlivosti matky a otcovi súd uložil povinnosť platiť na neho výživné v sume 700,- Sk (23,24 eur). Rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 9P/165/2011-93 zo dňa 06.06.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 5CoP/41/2012-124 zo dňa 19.09.2012 bolo výživné na maloletého U. zvýšené s účinnosťou od 01.01.2012 na sumu 50 eur mesačne.

Kolízny opatrovník odporučil súdu výživné na maloletého I. zvýšiť s poukazom na skutočnosť, že okrem súdom určeného výživného sa otec na jeho výžive nepodieľa, ani sa o syna žiadnym spôsobom nezaujíma. Výšku výživného ponechal na rozhodnutí súdu.

Podľa § 62 zákona č. 36/2005 o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa. Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre mal. dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Porovnaním zisteného skutkového stavu v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom so stavom súčasným bolo zistené, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, nie však v plnej výške. Na strane maloletého I. síce nedošlo k podstatnej zmene pomerov, keďže je naďalej v predškolskom veku, v celodennej matkinej starostlivosti a jeho náklady sú prakticky nezmenené (potrebuje najmä mlieko, plienky, kozmetiku, ošatenie), avšak zmenili sa pomery na strane matky, ktorá je síce naďalej na materskej dovolenke, ale jej príjem sa znížil. K tomuto zníženiu došlo jednak z dôvodu, že poberá rodičovský príspevok oproti minule poberaným materským dávkam, ako aj z dôvodu, že k 31.01.2013 zanikla povinnosť otca platiť jej príspevok na výživu nevydatej matky vo výške 40 eur. Takto matka dosahuje oproti posledne súdom zistenému príjmu vo výške od 489,20 eur do 509,20 eur mesačne v súčasnosti iba 217,24 eur (rodičovský príspevok + prídavky na dieťa), čo predstavuje zníženie o viac než polovicu príjmov, pri porovnateľných výdavkoch ako mala v r. 2011.

Aj u otca došlo k podstatnej zmene pomerov a to z viacerých dôvodov. Oproti dvom vyživovacím povinnostiam v r. 2011, má v súčasnosti už tri vyživovacie povinnosti, pretože mu pribudla vyživovacia povinnosť voči mal. T., nar. XX.XX.XXXX. Otec má čiastočne aj vyživovaciu povinnosť k manželke,

ktorá je na materskej dovolenke a jej príjem je z tohto objektívneho dôvodu dočasne obmedzený na rodičovský príspevok 8.000,- Kč, ale treba pripomenúť, že táto bola v čase rozhodovania vo veci 10P/10/2011 nezamestnaná a bez akýchkoľvek príjmov, takže túto vyživoval už vtedy. Súčasne však, hoci otcovi pribudla vyživovacia povinnosť, zároveň však jeho príjem stúpol. Pri poslednom rozhodovaní súdu o výživnom bol otec nezamestnaný a poberal iba podporu vo výške cca 6.380 Kč, ale od januára 2012 sa zamestnal s priemerným čistým mesačným zárobkom 12.460,- Kč, následne pracovný pomer ukončil z vlastnej iniciatívy bez uvedenia dôvodu a niekoľko mesiacov pracoval iba na základe dohody o vykonaní práce, čím jeho zárobok poklesol. Až 01.10.2012 sa zamestnal v riadnom pracovnom pomere s mesačným príjmom 11.641 Kč (t.j. nižším ako bol príjem v predchádzajúcom zamestnaní, ktorého sa zriekol), ktorý bol navyše uzavretý iba na dobu určitú a to do 31.12.2012, odkedy je opäť nezamestnaný a bez podpory v nezamestnanosti. Súd mal za to, že takýto prístup otca k práci treba posudzovať ako ľahkovážny, keďže je povinný plne využívať svoje schopnosti a možnosti a primerane tomu sa podieľať na výžive osôb, ktoré sú na ňom závislé. Súd musel zohľadniť skutočnosť, že otec sa totiž svojvoľne a bez vážneho dôvodu dňa 11.05.2012 vzdal riadneho a stabilného pracovného pomeru bez toho, aby mal nájdené nové zamestnanie, ktoré by bolo ak nie lepšie, potom aspoň rovnako platené než doterajšie, čím sa v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine vzdal lepšieho zárobku, preto súd na jeho neskoršie dosahované nižšie príjmy neprihliadol a jeho príjmy posudzoval akoby bol naďalej zamestnaný s čistým mesačným príjmom 12.460,- Kč, t.j. cca 490 eur.

Doposiaľ mal otec povinnosť platiť na maloletého výživné v sume 25,40 eur, ktorá suma už nedosahuje ani sumu minimálneho výživného podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, t.j. 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného predpisu, hoci najmenej v tomto minimálnom rozsahu je výživné povinný platiť každý jeden rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Je teda zrejmé, že výživné bolo treba zvýšiť aspoň na túto sumu, ktorá predstavovala do 30.06.2012 sumu 26 eur a od 01.07.2012 predstavuje 26,64 eur. Po vyhodnotení skutkového stavu a po zvážení všetkých zistených skutočností však súd výživné zvýšil na sumu 30 eur mesačne, pričom súd musel prihliadnuť na viaceré skutočnosti. Najmä súd vzal do úvahy podstatné zníženie príjmov matky oproti príjmom, z ktorých vychádzal súd v júni 2011, pričom objektívne nemožno od nej požadovať, aby dosahovala viac, keďže je na materskej dovolenke s maloletým a súčasne vzal do úvahy zvýšenie príjmov otca ako je uvedené a zdôvodnené vyššie. Okrem toho súd prihliadol na absenciu záujmu otca o maloletého I. a skutočnosť, že celú osobnú starostlivosť o dieťa zabezpečuje iba matka. Pokiaľ ide o pribudnutie vyživovacej povinnosti voči mal. synovi T., tu treba uviesť, že túto by si mal otec plniť približne v rovnakej výške ako si plní voči mal. I. s ohľadom na jeho vek a potreby a toto bude môcť bez vážnejších problémov, nakoľko súčasne mu odpadla vyživovacia povinnosť vo výške 40 eur voči nevydatej matke mal. I., takže pribudnutie pri súčasnom ubudnutí jednej vyživovacej povinnosti nemalo vplyv na zmenu jeho schopností a možností pre účely rozhodovania o tomto výživnom.

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd konštatoval u otca zvýšenie schopností a možností oproti roku 2011, preto návrh matky bol posúdený ako dôvodný, nebolo však možné zvýšiť výživné na ňou požadovanú sumu 150 eur mesačne, pretože táto značne presahuje otcove schopnosti a možnosti. V súčasnosti je primeraným výživným suma 30 eur, ktorá síce pokryje iba časť odôvodnených potrieb maloletého, ale vyššie výživné by ohrozilo otcovu existenciu a plnenie jeho ďalších vyživovacích povinností. Všetky jeho vyživovacie povinnosti takto spolu predstavujú 110 eur, z toho 50 eur na najstaršieho syna U. (ktorý je už žiakom 7. triedy ZŠ a jeho potreby sú oveľa vyššie než potreby dvoch mladších detí), 30 eur na mal. I. a 30 eur na mal. T. (ktorých potreby sú približne rovnaké), čo je spolu približne 22,50 % z jeho zistených príjmov a zodpovedá ustálenej súdnej praxi pokiaľ ide o podiel výživného z dosahovaných príjmov povinnej osoby. Vzhľadom k zisteným pomerom na strane otca preto vo zvyšnej časti súd návrhu nemohol vyhovieť a vo zvyšku ho preto ako nedôvodný zamietol.

Výživné bolo zvýšené od 01.03.2012, teda od podania návrhu matkou (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine), kedy už existovali dôvody na toto zvýšenie. Spätným zvýšením výživného za obdobie od 01.03.2012 do 11.02.2012 vznikol otcovi dlh na zročnom výživnom vo výške 50,64 eur, pretože otec bol povinný platiť mesačne 30 eur (spolu mal za uplynulých 11 mesiacov zaplatiť $11 \times 30 = 330$ eur), ale zaplatil iba 25,40 eur ($11 \times 25,40$ eur = 279,40 eur), rozdiel teda predstavuje 50,60 eur ($330 - 279,40$). Tento nedoplatok súd uložil otcovi uhradiť spolu s prvou platbou bežného výživného od právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol s použitím ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, keďže toto konanie mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave do 15 dní od jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.